

den Fare, vi altid har paaapeget; det er den Fare, jeg paapegede i mit Foredrag forleden, og det er Grunden til, at vi har været betænkelige ved at gaa den Vej, Invalidforsikringslovforslaget er gaaet. At Forholdet er dette, og at Socialdemokratiets Ordfattelse er begrundet heri og ikke i nogen Modstand af principiel Art mod den frivillige Forsikring, endsige skyldes et Ønske om Tyangsforsikring, har det ærede Medlem haft meget rig Lejlighed til i Aarenes Løb at gøre sig bekendt med, selv om han hverken har haft Tid eller Lyst til at læse alt, hvad jeg har skrevet paa dette Omraade.

Mit Forslag om at fritage de unge mellem 14 og 18 Aar for Invalidpræmien, et Forslag, som det ærede Medlem ogsaa gjorde nogle Bemærkninger om, tilsigtede ingeniende at undtage dem fra Forsikringsordningen, men kun for disse ganske unge Mennesker at udskyde Præmiebetalingen i de Aar, fra 14 til 18 Aar, hvor de ikke er selvstændige. Jeg tror, jeg har Ret paa dette Punkt, jeg tror, man gør Sygekassebevægelsen Gavn ved at undtage disse ganske unge Personer fra at betale denne Præmie, og jeg tror, det vil være muligt i Udvalget at blive enig med det ærede Medlem derom.

Det ærede Medlem gjorde saa nogle Bemærkninger om min mimoseagtige Følsomhed, og jeg forstod, at det var for ham et meget fjerntliggende Begreb. Jeg skal ikke opholde mig ved disse Bemærkninger, de skyldes hans i hvert Fald øjeblikkelige Opfattelse af Begrebet Ærefornælse, og før det ærede Medlem har underkastet sin store Partifælle Goos's Udviklinger paa dette Omraade et langt omhyggeligere Studium, end Tiden aabenbart hidtil har tilladt ham, anser jeg det ikke for rimeligt at diskutere dette Spørgsmaal med det ærede Medlem.

Det ærede Medlem sluttede med nogle Bemærkninger om Hjælpekasserne. Udgangspunktet for disse kan vi fra vor Side godt tiltræde, idet vi ogsaa arbejder paa at gøre Hjælpekasserne overflødige ved en Lovgivning, der i ganske anden Forstand hviler paa faste Rammer end den nugældende. Og det skulde i høj Grad glæde mig, hvis man ogsaa fra det Partis Side, for hvilket det ærede Medlem staar som en fremtrædende Repræsentant, virkelig vilde arbejde med paa at udarbejde og vedtage et saadant nyt Forsørgelsessystem, at man kunde forsvare at anse Hjælpekasserne for overflødige. Men der er her indtil videre en meget lang Vej frem.

Indenrigsministeren (*Sigurd (Berg)*):

Jeg maa takke for den Modtagelse, som disse Lovforslag har faaet. Fra alle Sider er der udtalt Villie til at være med til deres Gennemførelse, og jeg kan ogsaa sige, at det forekommer mig, at man gennem Udtalelserne i al Almindelighed har kunnet spore en Glæde over, at vi nu staar ved Løsningen af disse betydningsfulde Spørgsmaal. Der var maaske mere søgt Kritik i den radikale Ordførers Udtalelser, end man kunde have Grund til at vente ved denne Lejlighed, men der faldt ganske vist tillige Udtalelser, som viser Villie ogsaa fra den Side til at være med til Gennemførelsen af disse Lovforslag i denne Samling. Denne Velvillie har ikke alene vist sig i Udtalelserne fra de Talere, som har ført Ordet om samtlige Forslag, men er ogsaa kommet til Orde fra ærede Medlemmer, der specielt har underkastet Sygekasseloven en sagkyndig Behandling. Det ærede 10de Medlem for 6te Kreds (Thomas Larsen) omtalte jo sine principielle Synspunkter og fremsatte bl. a. en Bemærkning om Aldersgrænsen, som her er sat ved 62 Aar. Jeg vil gerne minde om, at jeg har udtalt herom ved første Behandling i Folketinget, at for mig var det ikke afgørende, om man her satte det ene eller det andet Tal, naar man blot havde Opmærksomheden henvendt paa den økonomiske Ramme, indenfor hvilken det er rigtigst at forme Lovforslaget, og at der i og for sig intet var til Hinder for, at man kunde have en noget højere Aldersgrænse, selv om man indrømmede Berettigelsen af de praktiske Betragtninger, som er fremhævede i Bemærkningerne angaaende det kommende Aldersrentelovforslag.

Der er to almindelige Forhold, jeg gerne vil fremhæve. Disse Lovforslag bygger paa Hjælp til Selvhjælps-Princippet. Nu har det ærede 9de Medlem for 1ste Kreds (Steincke) lige fremhævet, at dette Omraade hørte ikke til de Undtagelser, hvor ogsaa han kunde være med til Hjælp til Selvhjælp — og det ærede Medlem fremhævede bl. a. Arbejdsløshedsforsikringen og den almindelige Sygeforsikring. Det forbavser mig imidlertid mindre, at det ærede Medlem efter de Bemærkninger, som saa hyppigt er kommet fra den Side, ikke vilde have denne Undtagelse medregnet. Derimod forbavsede det mig unægtelig, at den radikale Ordfører (Vejstrup) saa stærkt erklærede sig enig i, at paa dette Omraade burde der ikke være Tale om Hjælp til Selvhjælp. Den Iver, hvormed man fra dette Partis Side nu slutter op til de socialdemokratiske Betragtninger,